

1. Co jsem se narodil, děsnej pech mám,
vždyť ani v kolíbce nespál jsem sám,
dvojhlasně začalo každý ráno,
dvojče má o spolek vystaráno.

2. Táta to nebyl moc rodinnej typ,
s mámou nedopadlo to o moc líp,
Bůh ví proč zdrhli a kdo ví kam,
i my jsme se trhli, no a tak jsem sám.

R: Brácha to vzal přes ženský, karban a rum tuzemský,
je jako zbojník co všechny už pump,
ale hlavně můj dvojník a grázl a lump.
Brácha to vzal přes postel, vyprd se i na kostel,
všude má fotky a každej ho zná,
ale kde visí on, můžu viset i já.

3. Když prvně řekli mi: "Tvůj brácha krad'",
že jsme se rozešli byl jsem moc rád,
proč bych ho honil, to není má věc,
a to byl můj omyl a tak spadla klec.

4. Každěj kdo zatoužil po odměně,
tvrdil že já jsem on zatraceně,
poctivě pachtí se makej a snaž,
když hubu máš stejnou nic nenaděláš.

R:

5. Až někde potkám ho nevím co pak,
v tu chvíli závěr mý pušky by cvak,
jestli ho zastřelím či půjdu s ním,
je to můj brácha, tak copak já vím.